

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: X., narozená dne X.
bytem X.

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 2. 1. 2025, č. j.: X.

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou včas podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 2. 1. 2025, č. j.: X., jímž byly zamítnuty její námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 10. 9. 2024, č. j.: X., kterým byla žalobkyni ve smyslu ust. § 41 odst. 3 ve spojení s ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen z.d.p.), zamítnuta žádost o změnu výše invalidního důchodu.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že žalovaná neprovedla řádně zdůvodněné dokazování k poklesu pracovní schopnosti se zohledněním všech zdravotních a pracovních obtíží a stanovení invalidity tak, aby to odpovídalo zásadě zjištění stavu bez důvodných pochybností. Při faktické ztrátě sluchu nelze postižení žalobkyně hodnotit na nižší hranici; u žalobkyně nedošlo k X., a naopak dochází ke zhoršení její zaměstnatelnosti, k čemuž se přidává fyzické omezení znemožňující využít pracovních možností pro sociálně slabší a funkčně negramotné, tj. těžší fyzické práce. Žalobkyně je prakticky hluchá, nemůže užívat sluchadlo a pro rekvalifikaci potřebuje tlumočníka, kterého jí správní orgány nejsou schopny zajistit, a přitom není rekvalifikovatelná. Ačkoli se v současnosti nabízí množství druhů sluchadel či kochleárních implantátů, mozek žalobkyně nedokáže zpracovat sluchové podněty ani při využití nejmodernější techniky. Tvrzení o X. Praktickou hluchotu nelze X. V posudku ze dne 14. 11. 2024 se nevysvětluje, jak posudkový lékař chápe X. Je-li X. a dosud pracovala jen v manuálních profesích se zcela minimálními požadavky na komunikaci, není jasné, jak si má najít jiné zaměstnání, když jí její tělesné postižení brání ve výkonu manuálních profesí. Podle žalobkyně mělo být určeno dominantní postižení ovlivňující její pracovní schopnost, načež by se aplikoval postup podle ust. § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb., když žalobkyně splňuje obě podmínky. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla zrušit napadené rozhodnutí a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

3. Žalovaná se k žalobě vyjádřila, když nejprve rekapitulovala dosavadní průběh řízení. Poněvadž po přezkoumání celkového zdravotního stavu žalobkyně činí pokles její pracovní schopnosti 60 %, nedošlo ke změně stupně invalidity a nebyly splněny podmínky obsažené v ust. § 39 odst. 2 písm. c) z.d.p. Po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobkyně byl posudkem vypracovaným lékařem Institutu posuzování zdravotního stavu plně posouzen a zjištěn její zdravotní stav. Při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz, a tudíž žalovaná považuje posudek za objektivní. Jelikož žalobkyně nesouhlasí s medicínským posouzením svého zdravotního stavu, žalovaná navrhla provedení důkazu posudkem příslušné posudkové komise MPSV. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

4. Ze správního (dávkového) spisu bylo zjištěno, že rozhodnutím žalované ze dne 10. 9. 2024, č. j.: X., byla žalobkyni podle ust. § 41 odst. 3 z.d.p. vzhledem k nesplnění podmínek v ust. § 39 odst. 2 písm. c) z.d.p. zamítnuta žádost o změnu výše invalidního důchodu kvůli zhoršení zdravotního stavu.
5. Podle prvostupňového posudku (posudek Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 2. 9. 2024, č. j.: LPS/2024/11304-P2_CSSZ) byla míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na 60 %, tzn. odpovídající invaliditě druhého stupně.
6. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podala žalobkyně námitky.
7. Podle druhostupňového posudku (posudek Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 14. 11. 2024, č. j.: LPS/2024/443-NR-VYS_CSSZ) byla žalobkyně nadále invalidní ve druhém stupni, neboť míra poklesu její pracovní schopnosti dosahovala 60 %.

8. Následně vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 2. 1. 2025.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

9. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
11. Podle ust. § 38 z.d.p. *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.*
12. Podle ust. § 39 odst. 2 z.d.p. *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*
13. Podle ust. § 41 odst. 3 z.d.p. *při změně stupně invalidity se nově stanoví výše invalidního důchodu, a to ode dne, od něhož došlo ke změně stupně invalidity. Nová výše procentní výměry invalidního důchodu se stanoví jako součin procentní výměry invalidního důchodu, který náležel ke dni, který předchází dni, od něhož došlo ke změně stupně invalidity, a koeficientu, který se vypočte jako podíl procentní sazby výpočtového základu za každý celý rok doby pojištění uvedené v odstavci 2, která odpovídá novému stupni invalidity, a procentní sazby výpočtového základu za každý celý rok doby pojištění uvedené v odstavci 2, která odpovídá dosavadnímu stupni invalidity.*
14. Soud jako důkaz obstaral posudek PK MPSV v Praze ze dne 12. 8. 2025, e. č.: SZ/2025/663-PH-23. Dne 12. 8. 2025 zasedla posudková komise za přítomnosti posudkové lékařky a lékaře v oboru neurologie. Žalobkyně byla přítomná jednání komise, na němž byla vyšetřena lékařkou v oboru neurologie. Jako posudkově významné komise vyhodnotila lékařské zprávy praktické lékařky MUDr. X. ze dne 5. 8. 2025, praktické lékařky MUDr. X. ze dne 29. 7. 2025, nález pro posouzení zdravotního stavu ve věcech sociálního zabezpečení MUDr. X. ze dne 26. 7. 2024, nález praktické lékařky MUDr. X. ze dne 25. 4. 2024, nález MUDr. X., ze dne 9. 12. 2021, nálezy MUDr. X., ze dnů 26. 9. 2024 a 23. 5. 2024, ortopedické nálezy MUDr. X. ze dnů 30. 4. 2024, 10. 10. 2023 a 19. 9. 2023, zprávy z hospitalizace X. ve dnech od 4. 4. 2023 do 6. 4. 2023, od 10. 1. 2018 do 13. 1. 2018, od 22. 10. 2013 do 26. 10. 2013 a od 10. 1. 2012 do 16. 1. 2012, chirurgické nálezy X. ze dnů 18. 10. 2017, 20. 9. 2024 a 18. 2. 2019. Konstatovány byly X. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti komise hodnotila dle kapitoly VIII, oddílu A, položky 2 (tj. oboustranná úplná hluchota s neschopností slyšet zvuky a rozumět řeči ani s nejvýkonnějším sluchadlem), přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity), a tato činila 60 %. PK MPSV shodně s posudkovým lékařem námitkového řízení a první instancí považuje za nejzávažnější

postižení poruchu sluchu, která žalobkyni znemožňuje slovní dorozumění srozumitelnou mluvenou řečí; žalobkyně je schopna komunikovat znakovou řečí a případně písemně v jednodušší formě. S přihlédnutím k dalším posudkově málo významným neinvalidizujícím zdravotním postižením znemožňujícím vykonávat těžkou fyzickou práci a omezené možnosti pracovního uplatnění v řadě profesí při neschopnosti komunikovat srozumitelnou mluvenou řečí a omezené schopnosti X. v souvislosti se sluchovou vadou komise zvolila horní hranici procentního rozmezí. Žalobkyně byla schopna vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na smyslové schopnosti, byla schopna zaučení a výkonu dělnických profesí a úklidových prací vyjma těžké fyzické práce.

15. Žalobkyně ve vyjádření k posudku, doručeném soudu dne 29. 9. 2025, uvedla, že PK MPSV v Praze nezohlednila všechny relevantní skutečnosti. Byl posuzován její zdravotní stav pouze po stránce ortopedické, ovšem kvůli sluchovému postižení jsou pro žalobkyni nedostupné, tj. komunikačně bariérové, i kancelářské a administrativní práce. Nemá schopna telefonovat, má jen základní vzdělání a velmi omezenou znalost českého jazyka, což jí brání ve výkonu administrativní práce. Žalobkyně požádala soud o přiznání invalidity třetího stupně.
16. Z posudku PK MPSV v Praze ze dne 12. 8. 2025 vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle ust. § 39 odst. 1 písm. b) z.d.p. Posudková komise, která zasedala v řádném složení za přítomnosti odborné lékařky se specializací na neurologii, ke dni 2. 1. 2025 zjistila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav vyvolávající pokles pracovní schopnosti o 60 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena dle kapitoly VIII, oddílu A, položky 2, přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Při vypracování posudku vycházela komise z posudkově významných odborných nálezů a z vyšetření žalobkyně při jednání. Žalobkyni ke dni vydání napadeného rozhodnutí shledala PK MPSV invalidní ve druhém stupni, když rozhodující příčinou jejího zdravotního stavu byla oboustranná úplná hluchota s neschopností slyšet zvuky a rozumět řeči ani s nejvýkonnějším sluchadlem. Stanovením horní hranice procentního rozmezí komise vzala v úvahu další posudkově málo významná neinvalidizující zdravotní postižení znemožňující výkon těžké fyzické práce a omezené možnosti pracovního uplatnění žalobkyně. Jak PK MPSV rovněž vysvětlila, pokles pracovních schopností žalobkyně nebyl větší, než odpovídalo horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené dle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav neměl větší vliv na schopnost využít dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti ani na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti, než odpovídalo horní hranici procentního rozmezí položky, pod níž byla žalobkyně podřazena. Platnost posudku byla stanovena jako trvalá.
17. Předmětem věci bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Soud upozorňuje, že sám odborností potřebnou k posouzení zdravotního stavu nedisponuje, proto věcnou správnost posudku neposuzuje (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 5. 2013, č. j.: 6 Ads 11/2013–20). Za účelem zjištění skutkového stavu soud vyžádal posudek PK MPSV v Praze ze dne 12. 8. 2025, který považuje za úplný, přesvědčivý a celistvý, s absencí zásadních rozporů a logických vad. Ohledně správnosti a úplnosti stanovené diagnózy oboustranné úplné hluchoty, a to ke dni vydání napadeného rozhodnutí, nebyly zjištěny důvodné pochybnosti. Napadené rozhodnutí bylo dle PK MPSV v Praze vydáno na základě správných posudkových kritérií vztažených na aktuální stav žalobkyně. Soud

podotýká, že mu nepřísluší rozhodovat o přiznání nároku na důchodové plnění, jak se žalobkyně domáhala ve svém vyjádření k posudku.

18. Rozhodující postižení v podobě úplné oboustranné hluchoty v zásadě žalobkyně nespороvala. Otázkou byla konkrétní míra snížení pracovní schopnosti v rámci rozmezí 50 – 60 %, případně aplikace zvýšení nad horní hranici dle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity pro další zdravotní obtíže komplikující možnosti pracovního uplatnění. Také proto lze považovat za přednost složení komise, v němž sice nebyla zastoupena lékařka se specializací na poruchy sluchu, ale neuroložka, která mohla spolu s posudkovou lékařkou při osobním vyšetření žalobkyně dostatečně zohlednit jiná zdravotní omezení. V posudku PK MPSV bylo ve všech podstatných aspektech (včetně možnosti pracovního uplatnění) přihlédnuto jak k rozhodujícímu postižení, tak i k dalším zdravotním omezením, a přesvědčivě odůvodněno, proč další zdravotní postižení sice přispívají k hodnocení na horní hranici položky (60 %), ale zároveň nedosahují takové úrovně, aby byla namíste aplikace § 3 vyhlášky o posuzování invalidity. Po pečlivém posouzení došla komise k závěru, že žalobkyně může se svými zdravotními postiženími vykonávat manuální práce, konkrétně dělnické profese a úklidové práce, v nichž byla schopna zaučení, avšak s vyloučením těžké fyzické práce. Potíže s komunikací byly dostatečně zohledněny jak při hodnocení míry poklesu pracovní schopnosti, tak při konstatování, že žalobkyně byla schopna vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na smyslové schopnosti.
19. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den.
Zmeškání lhůty
k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu

a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 25. února 2026

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce